

תלמודו בידו

דף מ עמוד ב

א] חלץ ליבמתו, האם הוא והיא אסורים בקרוביהם ?

ב] האם גזרו שניות בחלוצה ?

ג] האם החולץ מותר בקרובת צרת חלוצתו, ובצרת קרובת חלוצתו, ומדוע ?

ד] בא על צרת חלוצתו, באיזה איסור עבר ?

א] החולץ: חכמים גזרו שאסור בקרובותיה, כאילו היא גרושתו. ואסור באמה, אם אמה ואם אביה. בתה, בת בתה ובת בנה. ובאחותה כל זמן שהחלוצה בחיים.

החלוצה: אסורה באביו מן התורה, שהיא כלתו מחמת בעלה המת.

אבי אביו [מדרכנו, משום כלת בנו]. אבי אמו.

בבנו [משום אשת אחי אביו]. בבן בנו. באחיו [משום אשת אח], ובבן אחיו.

ב] גזרו על השניות בחלוצה. כגון:

1. בן בנו של החולץ אסור בחלוצה משום שניה, גזירה משום אשת אבי אביו.

וכאמימר שאשת אחי אבי אביו אינה שניה, ואינה אסורה מכח בעלה המת.

2. בן בתו של החולץ. שאין לאוסרה [מכח בעלה המת] משום אשת אחי אבי אמו.

שהרי אפילו בנשואה לא גזרו עליה משום שניה.

ג] קרובת צרת חלוצתו: מותרת. שאין החלוצה מוליכה עמה את צרתה בשעת החליצה,

לכן כשנשוא את אחות צרתה לא יטעו לומר שנשא את אחות חלוצתו.

צרת קרובת חלוצתו: אסורה. שבשעה שחולצת מוליכה עמה את אחותה, ויש שיטעו

שחלץ לאחותה, ואם ישא את צרת האחות יאמרו שנשא צרת חלוצתו.

ד] שמואל: איסור אשת אח שהיא בכרת [ורק על החלוצה עובר בלאו].

ר' יוחנן: איסור לאו של "לא יבנה", כיון שהחלוצה עשתה את שליחות הצרה.